

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

REMETE BÚCSÚ

processzióval, keresztúttal és püspöki szentmisékkal

Szeptember 3-4-én tartottuk a Remete búcsút. Délután öt óraker több százan a Béla térről processzióban mentünk ki a Remete kápolnához Dr. Udvardy György megyéspüspök úr vezetésével. Az esti szentmisét a püspök úr mutatta be. A szentmise után a kápolna kertjében keresztutat jártunk be, melynek végén a püspök úrral és Laci atyával közösen imádkoztunk a keresztoktató Plébániánk honlapjának galériájában – www.plebaniaszekszard.hu

Bíró László püspök úr mutatta be a szentmise utáni körmenettel együtt. A kétnapos búcsúról néhány képen számolunk most be. Részletesebb beszámoló megtekinthető, illetve a két szentmise teljes hanganyaga, Udvardy püspök úr és Bíró püspök úr szentbeszédével meghallgatható Plébániánk honlapjának galériájában – www.plebaniaszekszard.hu

A szerk.

„LEGYETEK KÉSZEN, MERT NEM TUDJÁTOK SEM A NAPOT SEM AZ ÓRÁT”

Laci atya megemlékezése Eckert Józsefről. Elhangzott a halálának másnapján érte ajánlott gyászmisén

Ezt a szentmisét a tegnap tragikus hírtelenséggel elhunyt templom gondnokunkért Eckert Józsefért ajánljuk fel.

Mindannyian megrendülve vettük tudomásul Józsi halálát. Nagyon sokan így reagáltunk rá: Ez nem lehet igaz, hiszen életerős, élete teljében lévő fiatalemberről van szó, akinek voltak tervei, akinek van családja, felesége gyermekei, akikről gondoskodnia kellene! Hiányozni fog nekik a családban, a rokonságban, édesanyjának, testvérének. De hiányozni fog egyházközségünk életében és a házaspár közösségének életében is. Hiszen ő mindig ott volt ahol segíteni kellett. A házaspár hétvégében ő volt a háttér felelős, nem látványosan csinálta dolgát, hanem mindig a háttérből.

Ha röviden szeretnénk jellemezni és összefoglalni az ő életét, akkor azt lehetne mondani, hogy szolgált. Szolgált családját, rokonságát, egyházközségünket. Ő soha semmire nem mondott nemet! Nem

ő apostolainak. Józsi is már megtapasztalta azt a fényt, azt a fehérséget, ami elvakította az apostolok szemét. Bizonyára ő is mondhatná Szent Péter apostollal együtt: Uram jó nekem itt lennem. Neki jó, mert ő úgy élt, hogy a hirtelen halál sem volt számára váratlan, mert készen állt, hiszen sokszor hallhatta, olvashatta „legyetek készen, mert nem tudjátok sem a napot sem az órát”.

Nekünk hiányozni fog az ő szolgálata, ezért határozzuk el, hogy úgy viszonzunk Józsi felénk nyújtott szeretetét és szolgálatát, hogy nem feledkezünk meg az árván maradt család-

járól, két lányáról, és ki ahogy tud, a családot igyekezzünk segíteni. Ezzel törleszünk vissza valamit abból, amit Józsitól kaptunk. Jövőre szerettem volna felterjeszteni egyházmegyei kitüntetésre, de már elkéstem. Mi most számára sokkal nagyobb kitüntetést az örök boldogságot kérjük, mert az ő élete volt a bizonyíték arra amit Chiara Lubich olyan szépen mondott: a mennyország olyan ház, amit itt a földön építünk, de odafönt lakunk benne. Legyen számunkra példa az ő élete. Ha nem is tudunk mindannyian olyanok lenni mint ő volt, de valamit valósítsunk meg az ő szeretetéből, szolgálatából, hogy minket se érjen váratlanul számadásunk napja.

Ma délben együtt voltunk Csaba atyával és ő ajánlotta föl, hogy hallotta, hogy most lesz mise érte és a mai homíliát ő fogja mondani, hiszen egy jó héttel ezelőtt Csaba atyát ő költöztette. Mindenkin mindig segített. Mi kérjük a Jó Istentől, hogy adja meg számára azt a boldogságot, amelyet azoknak ígért, akik valóban szerették Őt, mert ő szerette Őt és szeretett bennünket, mindazokat, akik körülvettük.

Most ezzel a lelkülettel álljunk fel, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, tisztítsuk meg szívünket, bánjuk meg bűneinket, mulasztásainkat, talán azokat is amiket vele szemben követtünk el és kérjük magunkra Isten bocsánatát.

A megemlékezés meghallgatható Plébániánk honlapjának galériájában – www.plebaniaszekszard.hu

Lejegyete Kátay Andrea

volt olyan feladat, nem volt olyan szolgálat, amit ő meg nem tett és meg nem oldott. Megnyugtató válasza volt, amikor felhívtam, hogy ezt vagy azt kellene csinálni: „Oksi, megoldjuk.” Szombaton délután a cserkészeknek segített még összehajtani a sátor a plébánián. Majd a családi birtokon – szintén szolgálat közben –, érte a hirtelen és tragikus halál. Kinek milyen a vasárnapja olyan lesz a halál napja, mondja a mondás. Az ő halál napja Jézus színeváltozásának ünnepe. Amikor azt ünnepeltük, hogy Jézus megmutatta Istenségét az

BÚCSÚZUNK

Kedves Rita, Márti, Klárika!

Kedves rokonok, barátok, kedves gyászoló testvérek!

Immár 10 napja, hogy álmunkból ébredünk, s ébren is álmodunk, tolnak elénk a kérdések: hogyan, miért, miért így és miért most? És tolnak elénk az emlékek is Józsival kapcsolatban. Nekem személy szerint a legutolsó szép emlékem Józsiról és Ritáról, ahogy 4-esben tervezgettük a fiunk templomi esküvője utáni szabadtéri fogadás munkálatait, s tele voltak ötletekkel, megoldási javaslatokkal, mindez örömmel, szolgálatkészen, könnyeden, szeretettől sugárzóan. Aztán pár napra rá jött

- az esküvő, majd a halál.
- elindulás és célbaérkezés.
- öröm és megrendülés.
- holtodiglan és mindörökké.

És most itt állunk fájdalommal, sebzetten a koporsó előtt. Nagyon nehéz elfogadni a megmásíthatatlan tény. A halál másnapján többen is úgy hívtak fel zaklatottan telefonon, hogy cáfoljam meg a hírt: ugye, nem igaz? Sajnos igaz, nem tudtam megcáfolni.

Józsi halála szembesít mindannyiunkat önmagunkkal is: át kell értékeljünk mindennapjainkat: mik a fontos és kevésbé fontos dolgok az életünkben, mik a prioritásaink, van-e bennünk elegendő szolgálatkészség családunk, közösségeink iránt?

Józsi magasra tette a mércét, szép példát élt elénk a szolgáló szeretetével:

– Az egyházközségben mint templom-gondnok és liturgikus felelős igazgatta a plébánia életét, rálátása volt mindenre és mindenkire. Agya mint a számítógép memóriája: minden lényeges adatot eltárolt és rendszerezett.

– A Házás Hétféje közösségében háttérfelelősként végezte szerényen szolgálatát feleségével, Ritával együtt, valóságosan is a háttérbe húzódva.

– Ott volt a cserkészlet újraindításánál, s folyamatosan szívén viselte az életüket.

– Rengeteg rendezvény megszervezése fűződött a nevéhez, ezek közül csak néhányat emelek ki: Nagypéntek előtti pénteken megtartott **éjszakai gyalogos keresztút** a szekszárdi dombok között sokunknak volt felejthetetlen élmény, miként a pécsi papszentelésekre Mecseknádasdról induló

éjszakai gyalogos zarándoklatok a Mecsek erdein keresztül.

Józsi mint a tenyerét ismerte a terepet, s ha bátortalanul, elcsigázódva kérdeztük, hogy éjszaka merre is folytatjuk az utunkat, ilyeneket válaszolt: „2 Miatyánknyira nyugatra, majd jobbra”. Józsi nyugaltságától s a Miatyánkoktól aztán új erőre kaptunk.

– Nem volt **farsangi bál, helyi vagy országos szervezésű találkozó** Józsi szervező munkája nélkül.

Ebben a nem-hivalkodó háttérmunkában nagy támasza volt felesége és János sógora is, aki sokszor beszállt a teherautós fuvarozásokba, s egyéb, jellemzően műszaki segítség-nyújtásba.

Józsi nagylelkűsége, nagyvonalúsága nemcsak az egyházközség vagy a Házás Hétféje közösséggel kapcsolatban nyilván-

nult meg: ilyen ember volt ő az üzleti életben is. Önzetlenül osztogatta szakmai tanácsait a szőlővel, gyümölcsösökkel, borászattal kapcsolatban. Nem garaszkodott, ha bort mért ki, mindig föle volt a rendelt mennyiségnek. Követendő, szép példa volt ez a mai profithajhász üzleti világban.

Ez a szerény, áldozatos, gondoskodó életvitel jellemezte védőszentjének, Szent

Józsefnek az életét is, s ahogy Szt Józsefről írja az evangélium, hogy „József igaz ember volt” (Mt 1,19), úgy igaz ez Józsi is. **IGAZ EMBER VOLT.** Nem volt benne méricskélés, kisztílúság, haragtartás.

Élete mások szolgálatában telt. Józsi nagy szeretettel, türelemmel ápolta idős szüleit, édesanyját és a nemrégiben elhunyt édesapját.

Jellemző módon, halála előtti órákban is, miközben a várva-várt másnapi családi balatoni nyaralásra készülődött, még segített rendbe tenni a cserkészek sátrait a plébánián, majd sógora hívására sietett a traktort a garázsban helyére állítani. Itt érte a végzetes baleset.

Megrendültségünket, fájdalmunkat oldják Jézus szavai: „**Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgálom is. Azt, aki szolgál nekem, meg fogja tisztelni az Atya.**” (Jn 12,26).

Lelki szemem előtt látom, amint a mennyei Atya nagy tisztelettel, átölve fogadja Józsit az örök hazában, s kedvesen mondja neki: „Gyere fiam, ülj ide mellém! Hitedet megtartottad, igaz szolgálom voltál, im vár rád az élet koronája!”

Mennyei Atyám! Józsit magad mellé vetted, s most kérjük add áldásodat az árván maradt családra, a rokonokra, barátokra, mindannyiunkra, hogy Józsi példáját követve növekedjünk a szolgáló szeretet napi gyakorlásában.

Kedves Józsi! A feltámadás hitében búcsúzunk most Tőled, Isten Veled!

Simon Béla

(elhangzott augusztus 17-én, az Újvárosi temetőben)

SZENTEKNEK KELL LENNÜNK, KINEK-KINEK A MAGA HELYÉN

Csaba Atya búcsúbeszéde

Dr. Udvardy György megyés püspök úr Ravasz Csaba atyát felmentette a szekszárdi lelkészség alól, és tolnai plébánossá nevezte ki. Csaba atya július 24-én vasárnap este tartotta utolsó búcsú miséjét. Elhazott szent-

beszédéből idézünk fel néhány gondolatot. 5 évvel ezelőtt amikor idekerültem, nem magam kértem Szekszárdot, ahogy eddig egyetlen helyet sem. Most sem én kértem Tolnát, de amikor a Püspök atya ezt jelezte számomra, akkor nem mondtam nemet neki. 5 évvel ezelőtt már plébánosi éveket is töltöttem, és amikor idekerültem lelkészként, úgy értelmeztem magamban, hogy Laci atyának amolyan jobb keze kell, hogy legyenek. Időnként ez sikerült is, időnként talán nem, időnként amolyan balkéznek sikerültem. Bár, ha egy egészséges emberre gondolunk, annak két keze van, jobb meg bal kézzel is bír. Valami ilyesmi voltam. Tudatosan vállaltam ezt a másodhegedűs szerepet, hiszen így lehettünk ezen a plébánián úgy, hogy nem két dudás volt jelen, és mondhatom, nagyon-nagyon kegyelmi időszaknak éltem meg mindezt. Még így is fogalmaztam magamban mostanság, hogy egy ilyen vissza nem térő alkalom volt ez számomra. Laci atyával való segítségemet tekintettem a legfontosabbnak, ez a másodhegedűségem azt is jelenti, hogy Máriás papságot is tanulhattam, amit szintén egy nagy-nagy kegyelemnek élek és éltem meg. (...)

Marad emlékkép bennem – sok-sok. A nagypénteki liturgiákra itt a belvárosi templomban, amíg élek mindig vissza fogok emlékezni. A középső rész a kereszthódolattal, az a 25-30 perc hódolat itt a közösségünkben, szóval így mondom, hogy gyönyörű szép! (...)

A gyóntatások. Mindig élmény volt. Szekszárd tényleg az a hely, ahol nem az első péntek van kiragadva, hanem a folyamatos hétköznapokban, vasárnapokban egyaránt, egész évben. Nyilván itt ez azt jelenti, hogy nagyon jó elődök voltak

papok szintjén, akik ezt az igényességet kialakították. A gyóntást nem lehet megparancsolni senkinek. Azt az ember vagy érzi magában, hogy menni kell, vagy nem. És ez a lelki finomság megnyilvánulása,

hogy a rendszerességben ott vagyok a sorban. Nagy élmény volt. Papként pedig, ilyenkor mindig az atyaságot is valahol megéljük, az identitásunkat, hogy lelki atyák vagyunk. (...)

Jómagam most már tizenkilencedik évemet töltöm, mint pap és az első évek azért úgy teltek, hogy nagyon gyorsan helyeztek egyik helyről a másikra. Nagyon mélyre nem is tudtam menni az akkori közösségekkel. Mire megismertük volna egymást, addigra elhelyeztek. Viszont mindez hamar kialakította bennem azt az igényt, hogy jó volna hosszabb időt eltölteni egy-egy helyen. (...) Rövid távon

lehet csillogni-villogni, hogy mások elismerését kivívja magának az ember, hogy ha megrázom magamat, akkor lám-lám még akár erre is képes vagyok. De ez nem jelent semmit. Nem a csillogás a csiribiri a lényeg. Hosszú távon talán nincs is ennyi villogás, és nem is szükséges, hogy legyen. Folyamatos izzáson van a lényeg meg a hűség, ami talán kívülről nem is látszik annyira. Ezt magamról/magunkról papokról is mondom meg házásoknak, családban élőknek is ugyancsak egyaránt. Hosszú távúságban az is benne van, hogy vannak dolgok, amit csak magamért már biztos, hogy nem tennék meg, a másikkért, a többiekért még igen. (...)

Én ezzel szeretnék búcsúzni, ezzel a képpel, hogy szenteknek kell lennünk.

Kinek-kinek a maga helyén, de hogy nem ezek a szigorú mogorva szenteknek, hanem a kedves, lágy, étellel teli szenteknek. A Jó Isten így áldjon meg valamennyiünket, és kisebbek így tudjatok majd fölőni.

Aztán mi, nagyobbak is ebben tudjuk megélni az életünket, Istenben kincsüket megtalálva. Amen.

Lejegyezte: Kátay Andrea

HA ERRE JÁRSZ – MERT ERRE LEHET JÁRNI ÚTKÖZBEN – AKKOR SZERETETTEL VÁRUNK

Laci atya beszéde Csaba atya búcsúztató miséjén

A napokban valaki nagyon találóan azt mondta, hogy egyik szemünk sír a másik meg nevet. Azért sír, mert Csaba atyának el kell menni, nevet azért, mert végül is – az illető így fogalmazott –, ez neki előmenetel, és a másik pedig azért, mert azért mégis csak közel marad, 20 km nem távolság. (...)

Azt hiszem, hogy mi még az a generáció vagyunk, akik magunkba szívtuk azt, hogy ahova a püspök helyez, oda megyünk. Gondolom, az itt eltöltött 5 év

lelkipásztori módszereiből bizonyára kamatoztatsz valamit, és Tolnán is tudod ezt majd, hát alkalmazni. Aztán újból bele kell szoknod – nem akarok elijeszteni – a költségvetések, a zárszámadások, a minden féle árajánlatok és ilyenek világába. Ami alól ezalatt az 5 év alatt mentes voltál, de mivel nem leszel messze, és hogyha tudok, ha igényled, szívesen segíték ebben.

Úgy voltunk mi itt ketten – sokszor mondtuk ezt –, mint egy összeszokott

folytatás a következő oldalon

folytatás az előző oldalról

pár. A Csaba atyának a csirke melléről én szívesen megettem a bőrét, ő pedig szívesen vállalta azt, hogy a dobostorta tetejét az enyémről megeszi. Így aztán kiegészítettük egymást. Ebből is látszik, hogy nem vagyunk egyformák, de remélem, hogy te is, meg a hívek is ennek nem hátrányát, hanem előnyét érezték és tapasztalták.

Megtanultam értelmezni a mondataidat. Ha azt mondtad valamire, „én most ebből nem kérek”, akkor tudtam, hogy soha az életben nem fogsz belőle enni. De hál’ Istennek, és köszönhető az Erzsike kényeztetésének Csaba atya ittléte alatt legalább 10 kilót hízott. Úgyhogy ha egy pap hízik egy helyen, akkor azt szokták mondani, hogy hát biztos jól van tartva.

Szeretnék bocsánatot kérni, ha valamilyen megbántottalak az 5 év alatt. Nekem sem volt könnyű dolgom, hiszen nem egy zöldfülűvel volt dolgom. De mégis én voltam a főnök. Tehát nem volt ez könnyű nekem, akinek fontos az, hogy a szeretve legyen alapigénye az teljesüljön, és nem szeretem azt, hogy a körülöttem hát nincsen szeretet. Azon gondolkodtam, hogy mi ketten beleszámítva a 4 év szemináriumi évet – padtársak is voltunk – és az itt eltöltött 5 esztendő, 9 évet töltöttünk együtt. Ez egy ember életének a több mint a 10%-a, azt hiszem ez szép időszak és én bízom abban, hogy mind a kettőnk számára ez nem egy rémes, hanem egy szép időszak marad. (...)

Én kívánom azt, hogy erős lélekkel tudjad végezni a lelkipásztori szolgálatodat ott Tolnán, Mőzsön és a hozzá tartozó falvakban ugyanazzal a szeretettel, amit itt tapasztaltunk. A hívek nevében még egyszer megköszönöm szolgálatodat. (...)

A Jó Isten áldjon meg, adjon erőt, és ha erre jársz – mert erre lehet járni útközben –, akkor szeretettel várunk. Isten veled!

Lejegyezte: Kátay Andrea

EGYHÁZMEGYEI KITÜNTETETTJEINK

Június 29-én az Egyházmegye fővédősztentjeinek Szent Péter és Pál apostolok ünnepén a pécsi Bazilikában Dr. Udvardy György püspök úr közel 40 személynek adott át kitüntetést, közülük 8-nak a szekszárdi egyházközségből. A családok éve alkalmából néhány házaspár is volt a kitüntetettek között.

SZEKSZÁRDRÓL:

Schubert Péter és Jutka (Jobbágy Judit)

Több, mint 20 éve az egyházközség szolgálatában állnak, egyéni munkájukkal, szolgálatukkal és mint pár. A Családunk újság első száma 1994-ben az ő lakásukban született meg és azóta is ők dolgoznak rajta. Péter, mint grafikus sokat segít az egyházközség ilyen fajta munkáit. Néhány éve, mint áldoztató is szolgál. Pártként pedig még elődömnél bekapcsolódtak a katekumenátusba több mint 10 éve, és azóta is minden évben a befogadó csoport tagjai, illetve kezesek, keresztszülők és bérmaszülők is több esetben. A plébániai csoportos jegyes oktatásban kb. 15 éve tevékeny részt vesznek. A holland-magyar ökumenikus kapcsolatnak a kezdetektől (közel 20 éve) koordinálói. A Házasság Hétvége közösségének szekszárdi első csoportjának megalakítói, illetve voltak régió s tartományvezetők, most a nemzeti teamségben szolgálják a magyar egyházat, a házasságokat és a papokat. Soréti szolgálatukért kérem számukra a kitüntetés megadását.

Simon Béla és Julika (Dr. Tajdina Julianna)

Kalocsáról kerültek ide Szekszárdra fiatal házasként dolgozni kb. 25 éve, és gyökeret eresztettek városunkban és egyházközségünk életében. Mindjárt a kezdet kezdetén bekapcsolódtak egy család csoportba, majd pedig a 3 kisgyerek mellett házasság hétvégén vettek részt, majd annak csoportvezetői, régióvezetői, és most Tartományvezetői. Harmonikusan élnek, egymáshoz tartoznak nagyon szépen táncolnak néptáncot és sokszor a bálokban megtáncolják a közösséget. Több éve bekapcsolódtak a jegyes oktatásba, nem csak mint kiscsoport vezető, hanem előadó párként is, a kisházasság csoportokat éveken keresztül ők indították el és adják más ifjabb pároknak. Béla az áldoztatás szolgálatát is elvállalta, aki egyben egyházközségünk elnöke is. Példaképek lehetnek a fiatalok számára, ezért kérem számukra a kitüntetés megadását.

Cziráki Györgyné Márta (Sebestyén Márta)

Az idén ment nyugdíjba, mert meg van a 40 év munkaviszonya, amiből az utolsó 10 évet az egyházközségünkben, mint hitoktató töltött el. Az óvodától a felső illetve középiskoláig tartoztak hozzá gyerekek. A hitoktatás mellett egyházközségi hitoktatási asszisztens is, aki a plébános segítségére van a programok szervezésében és tervezésében, kivitelezésében. A közösségi ház gondnokaként összehangolja a közös programokat. Már 8 éve, hogy plébániai perselypénzt segítőkkel együtt megszámlálják, illetve postára adja. Hivatását szerényen de nagy szeretettel végezte, ezért ajánlom egyházmegyei kitüntetésre.

ŐCSÉNYBŐL:

Stiener Mária

Több mint 20 éve hitoktató, szinte élete részévé vált, hogy gyerekeket készítsen elő a szentségek vételére. Az óvodától a felső tagozatig Szekszárdon és Őcsényben. Őcsényben már évek óta ő vezeti a plébániai adminisztrációt, a pénztárkönyvet, nagy precizitással. Nagyon szereti az evangéliumokat eljátszatni a gyerekekkel illetve különösen a misztérium játékokat szervezi meg szívesen, amelybe nemcsak a gyerekeket, hanem a felnőtteket, szülőket is bevonja, a sekrestyési feladatokat is ellátja nagy buzgalommal. A kezdeti vehemensebb évek után most már a megnyugvás éveit éli. Hitoktatóképző után, ami 5 évig tartott még 5 évet járt teológiára és lediplomázott. Szereti az Egyházat él hal érte, védelmébe veszi. Kérem számára a kitüntetés megadását.

DECSRŐL:

Dr. Málnai János és Zsuzsa (Dr. Bíró Zsuzsanna)

Dr. Málnai János háziorvos, aki közel két évtizede a decsi katolikus egyházközség világi elnöke. A keresztény értékeket éli és közvetíti az emberek felé, feleségével együtt. Tagjai a Házasság hétvége mozgalomnak. Mint önkormányzati képviselő az egyház érdekeit is szem előtt tartja. A decsi egyházközséget feleségével támogatja erkölcsileg és anyagilag egyaránt. Teszik mindezt alázatosan, segítőkészen, krisztusi szeretettel.

Laci atya

GÁBRIEL ATYA: MAGAMRÓL

„Mert mindaz, aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, és aki elveszti életét énértem, megmenti azt az örök életre.”

(Mt. 10. 37 -39)

Barics Gáabrielnak hívnak, Szigetváron születtem, gyerekkoromat pedig egy kis Dráva menti faluban, Felsőszentmártonban töltöttem. Nem éltem vallásos életet, inkább csak sodródtam az árral. Ha a többiek hittanra jártak, én is elmentem, ha szentmisére kellett menni, én is mentem. Bér málkózásom előtt Bacsmai Laci atya került új plébánosként a faluba, aki megmutatta nekem a hit igazi értékét. Az Ő életpéldája volt az, ami elindította a papi hivatás gondolatát, de a végső döntés egy pécsi pálos szentmisén történt.

Egy Szentírás idézetet kaptam, amin ez állt: „Akiknek nem hirdették majd meglátják, és megértik majd akik hírét sem hallották.” Ez a mondat volt az, ami eldöntötte bennem, hogy életemet az evangélium hirdetésére kell szentelnem. Nem voltam jó tanuló, így szüleim szakmunkás iskolába íratnak és karosszerialakatos lettem. Ahhoz azonban, hogy a főiskolára járjak le is kellett érettségiznem. Végül 2000-ben sikerült is beiratkoznom a Pécsi Hittudományi Főiskolára. Szemináriumi éveimet együtt kezdtem Szép Attila atyával, így már régóta

ismerjük egymást és jó barátom. 2005-ben szentelt Mayer Mihály püspök úr diakónussá a pécsi székesegyházban, majd diakónusi gyakorlatomat Bólyban kezdtem el.

Szerelmes lettem. Úgy döntöttem, hogy nem kérem a pappá szentelésemet, és gondolkodási időt kértem a püspök úrtól. Kipróbáltam magam a civil életben. Három évig a pécsi Miroslav Krleža horvát iskolaközpontban dolgoztam portásként. Közben egyre jobban éreztem a Jóisten hívását, hogy nekem pappnak kell lennem. Éreztem egy belső nyugtalanságot, és úgy éreztem, ha most nem lépek, akkor valami értékeset vesztek el. A szemináriumban az egyik lelkipraktoris atya gondolata forgott a fejemben állandóan: „A papi hivatás olyan, mint egy darab fa, amit a tűzbe dobunk. Ha egyszer, valakit kiválasztott az Úr, akkor nem engedi el. Ha egy darab fát a tűzbe dobunk, akkor abból már nem lesz

szobor, az már nem jó másra, csak hogy teljesen elégjen.”

Így éreztem én is. Majd 2009 szeptemberében jelentkeztem a püspök úrnál, hogy visszajönnék az egyházmegyébe és folytatnám a pályát, melyet az Isten szánt számomra. Szülőfalumba Felsőszentmártonba dispozált. 2010 július 19-vel pedig Siklóásra kerültem Szép Attila plébános úr mellé. Majd 2011 június 25.-én Dr. Udvardy György Püspök Úr pappá szentelt a pécsi székesegyházban. Kérem a híveket, hogy imádkozzanak értem, hogy papi jelmondatomhoz méltó életet éljek: „Mert mindaz, aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, és aki elveszti életét énértem, megmenti azt az örök életre.”

Gáabriél Atya

AZ ELMÚLT TANÉV LEGSZEBB EREDMÉNYEI

A Szent József Katolikus Általános Iskola tanulói számos helyi-, városi-, megyei-, kistérségi versenyen vettek részt különböző tantárgyakból a 2010/2011-es tanévben. A legkiemelkedőbb eredmények:

Kocsis Dorka (3. oszt): országos 6. helyezés katolikus iskolák közti Harmatcsepp levelezős verseny, hittan

Dramacsoportunk: Országos Weörös Sándor színjátszó találkozó, ezüst minősítés

Berta Csaba Zsolt (3. oszt): Országos ABACUS matematikai lapok sakk-sarok pontverseny, 3. hely

Szegedi Sebestyén (5. oszt): Országos ABACUS matematikai levelezős verseny, 5. hely, aranyfokozatú dicséret

Török Zsombor Áron (6. oszt): Országos ABACUS matematikai levelezős ver-

senyen 6. hely, aranyfokozatú dicséret
Szegedi Márton (8. oszt): Országos ABACUS matematikai levelezős versenyen 10. hely, ezüstfokozatú dicséret

Kocsis Kata (5. oszt): Országos rajzpályázaton pompás díj minősítés

Arnold Alexandra, Török Zsombor és Tóth Róbert (6. oszt): Megyei történelem verseny, 2. hely csapatversenyben

Guld Csenge (5. oszt): Regionális vers- és prózamondó verseny, 1. hely

Tüdő Cecília (3. oszt): Megyei mesemondó verseny, 3. hely

Nyisztor Péter (8. oszt): Megyei futóversenyen 1. hely

Kistérségi verseny, matematika: 1. hely: **Zsámár Boglárka (5. oszt);** 2. hely: **Berta Zsolt (3. oszt)** és **Zsámár Bet-**

tina (8. oszt); 3. hely: **Szabó István Márk (6. oszt); magyar** 1.hely: **Zsámár Bettina (8. oszt);** 2. hely: **Guld Csenge (5. oszt)** és **Kirsch János Márk (7. oszt); informatika:** 1.hely: **Szitha Szabolcs (7. oszt); földrajz:** 2. hely: **Szitha Szabolcs (7. oszt)**

Városi természetismereti verseny, 2. hely: **Szegedi Sebestyén (5. oszt)** és **Török Zsombor Áron (6. oszt)**

Városi matematika verseny, 3. hely: **Zsámár Boglárka (5. oszt)** és **Török Zsombor Áron (6. oszt)**

További versenyeredményeinket iskolánk honlapján megtekinthetők:

<http://sztjosef.t-online.hu>

Gratulálunk a szép eredményhez és további sikereket kívánunk az új tanévben!

Szabóné Varjas Ildikó

„VISSZAKERESNI HITÜNKET AZ IMÁDSÁGBAN”

Részletek Bíró László tábori püspök Szent János és Pál (Kórház) Kápolna búcsúján elhangzott szentbeszédéből

Főtisztelendő atyák, szeretett testvéreim! Istennek egy ajándéka ez az apró kis kápolna. (...) Egy kápolna, amely már létében is az egységet szimbolizálja. Ugyanakkor a Szentek, akiknek szentelték, ők is elgondolkoztathatnak bennünket, hiszen újra olvasva a legendát, a legenda mögött ott sejlik két előkelő ember a császári udvar vezetői, akik kiállnak a hitükért. (...)

Miért is aktuális ünnepelni János és Pál vértanúkat, most a XXI. század elején? Egyrészt tekintünk rájuk úgy, mint hithősökre, másrészt pedig, mint néprajzi hagyományra. Mind a két vonal egy pontra visz majd el bennünket. (...)

A népi hagyomány őrzése az mindig a jövőre irányul. Látszólag, amikor népszokásokat elevenítünk fel, meg kutatunk, akkor a múlthoz tartozó dolgokat keresgetjük. Valójában a népi hagyomány a jövőre irányul, miért? Mert a népi hagyomány mögött - gondolj csak a népi mondásainkra -, hosszú évszázadok emberi tapasztalata van. Valaki így fogalmazza: Visszamegy a közös gyökerekhez az ősi kinyilatkoztatáshoz, szinte olyan elveket őriz és tapasztalatokat, amelyen a mi őseink élete nyugodott és messze szebb volt, szegények voltak, de sokszor messze békésebben tudtak élni, és a nyomorúságban is boldogabbak voltak, egymásra figyelőbbek, mint mi ma vagyunk. Tehát amikor János Pál kultuszt őrizzük itt Szekszárdon, őrizzük a hitnek az értékét, - ők a

hit emberei voltak, egészen a vértanúságig -, és őrizzük a néphagyományt, ami megint csak a jövőre irányul, hiszen örök emberi tapasztalatok összegződnek benne. (...)

Szóval testvérek én örülök annak, hogy itt vagyunk a kápolna körül, és jó hogy kijöttünk, mert nem fértünk volna be, és szeretném, hogyha őriz-

nénk ennek a kápolnának az értékét. Mindig mondogatom, hogy egy templom nem akkor pusztul le, mikor a falai lepusztulnak, hanem amikor kivonul belőle az a hit, ami fölépítette. És egy picikét én úgy érzem, a mostani együtt-létünkben is, hogy a hit jön vissza. A falak még romosak, de a falak is meg fognak szépülni, mert az a hit itt van, és

számba se vagyunk most kevesebben, mint akik építették annak idején meg toldozgatták, ami valamikor létrehozta. Szóval, hogyha akarunk a jövő emberei lenni, próbáljuk visszakeresni a hitünket az imádságban, és legyünk büszkéek arra, hogy nekünk van egy ilyen kápolnánk, és ez a hagyomány is a jövőt őrzi, nem a múltat. Ámen.

Püspök atya teljes beszéde meghallgatható Plébániánk honlapjának galériájában - www.plebaniaszekszard.hu

Lejegyezte: Kátay Andrea

SZEKSZÁRDI DIÁK-IMAÓRÁK A MÁRIAI RÁDIÓBAN

Immár rendszeres, hogy a Mária Rádió budapesti kápolnájában élő adásban (!) rózsafüzért imádkoznak a Szent József Katolikus Általános Iskola diákjai. Legutóbbi, június 2-i és augusztus 18-i imájuk meghallgatható Plébániánk honlapjának galériájában - www.plebaniaszekszard.hu.

Az utazások költségeit az iskola, illetve a diákok szülei állták eddig. Az imacsoport örömmel venné, ha támogatók jelentkeznének, mivel ezen költségek rendszeres előteremtése egyre nagyobb gondot jelent, és ez veszélyezteti azt, hogy a későbbiekben ismét felléphessenek az egyre nagyobb

vételi körzettel rendelkező Mária Rádióban, ezzel öregbítve iskolánk hírnevét

Támogatók jelentkezését a Szent József Katolikus Iskolában (Szekszárd, Garay tér 9. tel.: 74/311-421), vagy a Plébánián (Szekszárd, Béla tér 9. tel.: 74/510-892; 30/686-6865).

Budapesten, Pécsen, Borsod, Komárom-Esztergom, Pest, Bács-Kiskun, Zala megyékben és Szlovákia egy részén fogható a Máriai Rádió. Sajnos Szekszárdon jelenleg

csak az Interneten keresztül tudjuk hallgatni a www.mariaradio.hu címen.

Helfenbeinné Janicsák Mária

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK PROGRAMJA

Október

3. 17⁰⁰ hétfő: **Szülői értekezlet** a 3-4 osztályosok szülei számára a Közösségi házban
31. 18⁰⁰ **Bíró László** püspök úr misézik az elhunytakért

November

11. 17³⁰ péntek: **Német nyelvű szentmise** a katolikus iskolásoknak
21. 17⁰⁰ hétfő: **Kezes találkozó** a plébánia közösségi házában
26. 9⁰⁰ szombat: **Ádventi koszorú készítés** a 3-4 osztályosoknak;
10⁰⁰ az óvodásoknak és az 1-2 osztályosoknak a közösségi házban

December

- 9-11. 18⁰⁰ péntek-vasárnap: **Adventi lelki gyakorlat**
24. 16⁰⁰ szombat: **Pásztorjátékos karácsonyi szentmise**
26. 11⁰⁰ hétfő: **A Jubiláns házások megáldása és a Családok évének bezárása, Bíró László püspök úrral**

Szemináriumi évfolyamtalálkozó a belvárosi templomban

2011. június 6.

Június 6-án hétfőn az esti szentmisét a győri szemináriumban egy évfolyamon végzett papok celebrálták, Laci atyával és Csaba atyával együtt. Rajtuk kívül itt voltak: Ferling György Bükről, Petkó Tamás Dunaföldvárról, Kövesi Ferenc Pécsről, Lendvai Zoltán Rédecstől (Zala megye), Simonics Péter Tárkányból (győri egyházmegye), Budai Zoltán Kenyerből (szombathelyi egyházmegye), Wolf Pál Péter Gyírmótról (győri egyházmegye). Igaz, hogy a mise kezdetén „még csak” hat pap volt jelen, de a végére mindenki megérkezett. Lendvai Zoltán „gördeszkás” atya szavait idézve: „Az késik el, aki nem ér ide. Mi ideértünk, egy kicsit késve, de azért ideértünk...”

A győri, szombathelyi és pécsi egyházmegyékben szolgáló paptestvérek elhangzott gondolatai meghallgathatók Plébániánk honlapjának galériájában - www.plebaniaszekszard.hu.

A szerk.

A BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

2011. június 12-től szeptember 3-ig

Megkereszteltek: Császár Gergely Antal • Rácz Luca Zsófia • Zrínyi Csanád • Szabó Vanda • Nádasdy Bonifác • Horváth Kata Zita • Flaisz Ákos • Kromerenczki Júlia Zita • Marsai Lilla • Száraz Nina • Varga Olivér • Andi Jázmin Nikolett • Ezer Hanga Kiara Zsuzsanna Mária • Zsalakó Nóra Kitti • Kozár Léna Mónika • Sebestyén András Benedek • Czéh Szabolcs • Gaál Zsombor Patrick • Miklós Miklós • Orbán Gergő • Kandi Gréta Margit • Takács Zalán Máté • Müller Kamilla • Kolombusz Bács Kristóf • Kerckmár Emma Lujza • Sophia Lara Fleischmann • Rózsahegyi Viktória • Bicskei Mária • Fehér Lilla • Fehér Benedek • Fehér Borka

Meghaltak: Keller Máttyás • dr. Karácsony Jenőné (Ilona) • dr. Gujás Jánosné (Márta) • Gyarmati Istvánné (Katalin) • Keller Antalné (Teréz) • Czéh Jánosné (Neiner Erzsébet) • Chlégl Ferencné (Steiner Erzsébet) • Stöckler Lipót • Eckert József • Falusi Lászlóné (Teréz) • Keller Máttyásné

Megesküdtek: Moizes Péter – Czita Tímea • Horváth Kálmán – Takács Zita • Nagy László – Stadler Ágnes • Kovács Kálmán – Mezei Krisztina • Majkut Milán – Wittinger Ágnes • Simon Tajdina Balázs – Henter Laura • Márkvárt János – Szerdahelyi Veronika • Mack Mischa Alexander – Priger Nikolett • Nagy Gábor – Ludányi Dorottya • Tóth Zoltán – Rendvai Eleonóra • Tóth Roland – Kökény Henrietta • Dr. Takács Péter – Steib Ágota • Sípós Dávid – Keller Kata • Danovszky Zoltán – Pongrácz Mónika

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

Húsvét 6. hetétől a remetei búcsúig

Megkereszteltek: Tóth Lia Boróka Ágnes • Füredi Nóra • Stríz Ibolya • Diab Jázmin • Savanya Sebestyén • Nagy Zsombor Csaba • Teller Petra Róza • Munk Jázmin • Haraszi Bence • Tuzson Márk • Görcs Luca • Kutasi Zsófia • Sípós Kata • Frey János • Gyenes Nikolett • Gyenes Szilárd • Gyenes Kristóf

Megesküdtek: Dr. Simon Károly László – Dr. Santavetz Beatrix • Kappel Péter Balázs – Stier Ildikó • Nepp Péter Zoltán – Vánca Éva • Wittmann Gábor Attila – Mandulás Ágnes • Frei László – Kubik Mónika

Meghaltak: Nemes Sándor • Streicher András • Mészáros Mihályné (Török Julianna) • vitéz Zsigmond Géza • Ferenc Vilmosné (Antal Teréz) • Horváth Máttyásné (Bánovits Terézia)

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.

Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános

Szerkesztő: Visontai László

Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit, Schubert Péter

www.plebaniaszekszard.hu
csaladunk.ujtag@t-online.hu

Készítette: Schubert Miklós

Schubert Grafikai Stúdió - Szekszárd

Nyomatás: Paskum Nyomda - Szekszárd